Pe seară la Iveşti...

Soarele scăpătase de mult cind „Moskvici"-ul în care ne aflam intra pe poarta gospodăriei agricole de stat din Iveşti. Zăbovisem la sportivii din comuna Independenţa pe care, în tot timpul drumului, preşedintele consiliului raional U.C.F.S. Galaţi nu mai contenea să-i laude. Avea şi pentru ce s-o facă. Oricare iubitor al sportului ar rămine plăcut impresionat de frumoasele realizări ale asociaţiei sportive Victoria-Independenţa (aproape 600 membri U.C.F.S., 7 secţii pe ramură de sport afiliate, un mic complex sportiv şi numeroase întreceri în cadrul campionatelor pe asociaţie). Sporturile preferate aici sînt: ciclismul, handbalul, fotbalul, şahul, oina, tenisul de masă şi luptele. Asociaţia are şi doi campioni raionali: colectivistul Andrei Costea la trîntă şi tehnicianul Duca Costin la tenis de masă. Deocamdată atît despre cei din Independenţa. La capătul cîtorva zeci de kilometri ne aşteptau nerăbdători sportivii din Iveşti...

... IN PLINA ACTIVITATE

Ziua de muncă se terminase de mult. Peste intinsele vii începuse să se aştearnă liniştea înserării. Doar jos în cramă se mai auzeau din cînd în cînd voci. Trei tineri vinjoşi, cu minecile sumecate pînă peste cot, trebăluiau de zor la pregătitul drojdiei.

—*Sînt campionii asociaţiei noastre şi campioni ai Spartachiadei, luptătorii Ion Pleşa, Năstase Mihalache şi Ion Arghir*, ne spune Mircea Caranaş secretarul asociaţiei sportive. Nu-i cunoşteam, dar nici nu era greu să recunoşti în cei trei tineri cu trupuri puternice şi braţe vînjoase pe sportivii care păşiseră pe calea performanţelor.

In drum spre clubul gospodăriei ne-am intilnit cu o veche cunoştinţă: comunistul Anton Iulian, preşedintele asociaţiei. La invitaţia lui am schimbat itinerariul şi ne-am indreptat spre parc.

— *Nici o grijă. Băieţii noştri abia au inceput incălzirea la lupte, iar pe şahişti şi tenismani nu-i scoţi din club inainte de a se stinge lumina. Mi-am zis că fiind cu toţii aici să vă spuneţi părerea despre viitorul nostru teren de baschet. Ce ziceţi ? E bine plasat aici ?*

La cîţiva metri de terenul de volei se afla dreptunghiul cunoscut, recent amenajat. Lipseau doar panourile şi zgura pentru a se putea inscrie alături de popicărie şi terenul de volei în inventarul asociaţiei.

— *Dar echipă aveţi ?* încercă o glumă tehnicianul raionului.

— *Ne trebuie mai întîi.. lacul*, răspunse pe acelaşi ton preşedintele asociaţiei, referindu-se la un cunoscut proverb.

La iesirea din parc ne reţinu atenţia un panou proaspăt vopsit care chema pe membrii gospodăriei la întrecerile din cadrul campionatelor pe asociaţie. Unul dintre campioni se afla chiar în mijlocul nostru: comunistul Mircea Caranaş, cel mai bun jucător de tenis de masă din gospodărie şi din raion. Preşedintele consiliului raional U.C.F.S. Galaţi îl anunţă tocmai să treacă pe la sediu pentru a-şi ridica diploma. Lista campionilor asociaţiei G.A.S. Iveşti e completată de numele mecanicului Năstase Caraiman — popice, lucrătorului Nicolai Munteanu — şah, ale celor trei luptători ş.a. Acest gen popular de întrecere explică bogata activitate competiţională a sportivilor din Iveşti şi deţinerea titlului de asociaţie fruntaşă pe raion.

La club, activitatea era în toi. Muncitorul Ion Mitrofan şi magazinerul Nicolai Moşescu, arbitraţi de contabilul Alecu Toader, erau angajaţi într-o pasionantă dispută la tenis de masă. La una din mesele de şah se făcuse mare aglomeraţie. Partida dintre brigadierul viticol Matei Honţaru şi responsabilul colţului roşu N. Munteanu era ameninţată să intre în criză de timp. Un tînăr cu faţa arsă de soare, căruia i se păruse că mai văzuse undeva varianta de pe tablă, se îndreptă spre biblioteca din colţ şi reveni cu ultimul număr al revistei Şah. După ce o răsfoi puţin — cu faţa plină de un zîmbet triumfător, şopti ceva vecinului său. In acest timp cei doi jucători de la masa de tenis lăsară locul altor tineri...

„SECRETUL"...

... frumoaselor realizări obţinute de sportivii din Iveşti l-am aflat în aceeaşi seară în camera vecină clubului unde se află sediul asociaţiei sportive. Planuri, evidenţe, grafice, toate aranjate cu simţ gospodăresc, îţi făceau mărturia unei munci colective, bine organizate, dusă cu pasiune. L-am întrebat totuşi într-o doară pe tovarăşul Iulian dacă activează întreg consiliul asociaţiei. Drept răspuns, ne-a întins un plan de acţiune în care fiecare membru răspundea de cîte una sau mai multe sarcini. Multe dintre acestea (înscrierea de noi membri în U.C.F.S., afilierea a patru secţii pe ramură de sport, amenajarea prin muncă voluntară a pistei de atletism şi a altor două terenuri de volei la secţiile anexă, organizarea de competiţii sărbătoreşti etc.) erau şi duse la îndeplinire. Graficul activităţii secţiilor de fotbal (campionatul regional, o echipă de juniori şi una de pitici), volei, atletism, lupte, şah, tenis de masă etc., îţi vorbea şi el de entuziasta muncă desfăşurată de responsabilii secţiilor respective. Şi încă ceva interesant. Peste 100 de tineri din gospodărie şi-au cumpărat în ultimul timp biciclete. Deci, în curînd, un concurs ciclist pe şoseaua asfaltată care străbate comuna...

Se făcuse tîrziu. Tot drumul spre Galaţi ne-a stăruit în minte imaginea frumosului stadion plasat în mijlocul comunei, pasionantele întreceri de la club, oamenii, acei oameni minunaţi care te cuceresc prin modestia şi simplitatea lor, capabili să înfăptuiască atîtea lucruri încîntătoare. Revedeam feţele luminate de zîmbet ale comuniştilor Anton Iulian şi Mircea Caranaş de care ne despărţisem ln poarta gospodăriei. Ce lucruri noi or mai fi întreprins a doua zi ? Comuniştii sînt dcar oameni de acţiune...

OCTAVIAN GINGU

La încheierea unei mari competiţii tinereşti

A intrat în tradiţia asociaţiilor sportive din ţara noastră ca în fiecare început de primăvară să organizeze întreceri de cros. De la un an la altul participarea tinerilor din oraşele şi satele patriei a fost tot mai numeroasă, iar rezultatele obţinute de ei, mai bune. A crescut în acelaşi timp simţitor capacitatea organizatorică a asociaţiilor noastre sportive, întrecerile de cros fiind în fiecare an tot mai bine organizate.

Fireşte, şi concursurile de cros organizate recent, cu prilejul zilei de 1 Mai, nu au făcut excepţie de la regula, pe cale de a se statornici. Aproape că nu a existat asociaţie sportivă pe întreg cuprinsul ţării care să nu organizeze asemenea dispute. Dar succesul de care s-a bucurat pretutindeni organizarea întrecerilor de cros n-ar fi fost posibil dacă consiliile U.C.F.S. n-ar fi luat din timp măsuri organizatorice temeinice. Majoritatea consiliilor regionale U.C.F.S. au întocmit planuri de măsuri concrete în care problema organizării crosului „Să întîmpinăm 1 Mai" a stat la loc de cinste. In regiunea Ploieşti, de exemplu, cu prilejul zilei preşedinţilor asociaţiilor sportive, activiştii consiliilor raionale U.C.F.S. precum şi membrii consiliilor asociaţiilor sportive au primit indicaţii precise cu privire la organizarea crosului. Toate asociaţiile din regiune au primit regulamentul competiţiei. S-au tipărit pe scară locală 6000 de afişe care, de asemenea, au fost difuzate în asociaţii.

Ca urmare a acestor măsuri, organizarea concursurilor de cros s-a bucurat, chiar de la început, de mult succes. Prima şi cea mai importantă etapă — pe asociaţie — a atras la startul celor 4 probe (juniori, junioare, seniori şi senioare) un număr impresionant de tineri. In regiunea Braşov, de pildă, s-au aliniat la start 71.501 de sportivi. Cei mai în formă s-au prezentat tinerii din asociaţiile Partizanul Roşu şi Bîrsa (Braşov), Electroprecizia (Săcele), Firul Roşu (Tălmaciu), Balanţa (Sibiu) etc. In regiunea Ploieşti, ca urmare a măsurilor organizatorice, a colaborării cu organizaţiile U.T.M., au fost angrenaţi la întrecerile etapei I 83.619 membri U.C.F.S., dintre care 24.310 femei, evidenţiindu-se îndeosebi consiliile raionale U.C.F.S. Tîrgovişte, Cîmpina, Buzău, Ploieşti, Mizil etc.

De un mare interes s-a bucurat concursul de cros în Capitală. Şi aici, în afară de problema atragerii unui număr cît mai mare de oameni ai muncii la întreceri, un obiectiv de frunte în munca asociaţiilor sportive a fost *calitatea concursurilor*. Intr-adevăr, multe dintre asociaţiile sportive bucureştene, ca de pildă S.P.C., Vestitorul, Locomotiva Griviţa Roşie, Dacia, Semănătoarea, Spartac, Timpuri Noi, Dîmboviţa, Şcoala medie nr. 34, I.R.A. 1, ş.a. au asigurat întrecerilor nu numai un caracter festiv, preocupîndu-se de cele mai mici amănunte, dar au şi urmărit cu atenţie — prin antrenori şi instructori — selecţionarea viitoarelor cadre pentru secţiile de atletism. S-a văzut această grijă îndeosebi în cadrul asociaţiilor sportive S.P.C., Semănătoarea, şcoala medie nr. 34 etc., unde o seamă de elemente de perspectivă au şi fost „vizate" pentru activitatea atletică de viitor. Astfel se explică afluenţa mare de tineri şi tinere (peste 90.000) prezenţi la startul primei etape a crosului.

Ce dovedesc toate acestea? În primul rînd, un interes crescînd faţă de întrecerile de cros, iar în al doilea rînd, competenţă, capacitate organizatorică din partea activiştilor noştri sportivi. Iată fapte care ne fac să întrevedem o participare şi mai mare a tinerilor la întrecerile de cros din viitorul apropiat.

R. CALARAŞANU

Concursul nostru: „PENTRU CEA MAI BUNĂ CORESPONDENŢĂ"

O „şedinţă fulger" inaintea meciului...

Fabrica de rulmenţi din Bîrlad. In jurul lui Ion Stoleru, organizatorul de partid pe schimbul II, au început să se strîngă strungarii, şefii de brigăzi, maiştrii. Ei raportează succesele din schimbul II, obţinute în ultima zi de lucru înaintea marelui eveniment de la 8 mai — cea de a 40-a aniversare a Partidului: planul a fost îndeplinit în acea zi în proporţie de 115 la sută, nici un rebut înregistrat în tot schimbul. Incă o floare la buchetul de succese pe care strungarii l-au realizat în cinstea glorioasei aniversări.

O bună parte dintre muncitorii schimbului II au plecat spre case. Au rămas doar 14 tineri şi organizatorul de partid, care s-au retras într-o încăpere a secţiei strungărie. Continuau să discute cu însufleţire. De data aceasta tema discuţiilor alterna între producţie şi sport. A doua zi echipa de fotbal Rulmentul II strungărie, urma să susţină în cadrul campionatului orăşenesc un meci oficial cu colectiviştii din Griviţa. Tinerii încep să raporteze: Aurel Chiru — fundaş dreapta — spune cu mîndrie că brigada a 17-a pe care o conduce a realizat în acea zi 16,5 la sută depăşire şi nu a avut nici un rebut, extrema dreaptă Constantin Chiriac are o realizare de 18 la sută peste plan, Mihai Novac, stoperul echipei, şeful brigăzii a 21-a, a îndeplinit sarcinile de plan într-un procentaj de 113,2 la sută, iar brigada a 19-a condusă de Ion Stoleru a înregistrat o depăşire de 17,7 la sută. Urmează la cuvînt înterul Alexandru Paladi cu 20 la sută peste plan, centrul atacant Cornel Nisipeanu, portarul Ştefan Dănăilă ş.a. care aduc pe rînd la cunoştinţă succesele obţinute în producţie.

Mi s-au părut fireşti discuţiile despre sport din această „şedinţă fulger" din preajma meciului, dar nu pricepeam de ce se discuta în aceste momente despre producţie. Tov. Ion Stoleru ne-a lămurit de îndată. „La noi în echipă joacă numai cei ce sînt fruntaşi în producţie. De aceea vrem să ştim cine are depăşire de plan pentru a putea face formaţia în vederea jocului de mîine".

Iată o clauză pe care sportivii secţiei strungărie au introdus-o din propria lor iniţiativă, la formarea echipei. Fireşte că atunci cînd au luat această măsură s-au gîndit la o lozincă care însufleţeşte pe tinerii noştri: „Fruntaşi în muncă, fruntaşi în sport". *Şi nu putem spune că fotbaliştii de la Rulmentul II strungărie nu dau viaţă acestei lozinci. Pe linie de producţie credem că nu mai e nevoie să vă mai facem comentarii suplimentare. Dar nici pe terenurile de sport fotbaliştii secţiei strungărie nu au suferit încă nici o înfrîngere.*

A doua zi, în mijlocul tinerilor din Griviţa, o comună complet colectivizată. Colectiviştii îşi aşteptau oaspeţii. Terenul de sport era îmbrăcat în straie de sărbătoare. Pe uliţe steaguri roşii şi tricolore, lozinci şi afişe, oameni îmbrăcaţi în haine noi: se sărbătorea ziua Partidului. In cursul dimineţii s-a desfăşurat meciul de fotbal. A fost un joc frumos, o întrecere tinerească încheiată cu un rezultat de egalitate: 3—3.

Metalurgiştii au plecat din sat seara tîrziu, după ce formaţia artistică a fabricii de rulmenţi a prezentat în faţa colectiviştilor un frumos program artistic. A fost o zi pe care gazdele nu o vor uita atît de curînd.

ELIADE SOLOMON

Festivitatea de la şcoala medie nr. 36

C.C.A. sprijină acţiunea de creştere a noi cadre de sportivi

Elevii şcolii medii nr. 36 din Capitală au participat zilele trecute la un eveniment deosebit: festivitatea de luare sub patronaj a şcolii lor de către Casa Centrală a Armatei.

...Sala de festivităţi a şcolii este plină pînă la refuz. La un moment dat izbucnesc aplauze puternice. Veniseră în mijlocul elevilor sportivi de frunte de la C.C.A., printre care şi maestra emerită a sportului, Iolanda Balaş, multiplă recordmană mondială.

Festivitatea este deschisă de tov. M. Vasiliu, directorul şcolii, care subliniază în cuvîntul său semnificaţia evenimentului: conducerea clubului sportiv C.C.A. va acorda un sprijin preţios, nemijlocit, pentru lărgirea sferei activităţii cultural-sportive a elevilor şcolii.

Din partea conducerii Casei Centrale a Armatei a luat cuvîntul tov. M. Varadi, care a vorbit despre amploarea pe care o ia zi de zi mişcarea sportivă din ţara noastră, ca rezultat al condiţiilor minunate create de partid şi guvern. Cu referire la eveniment, vorbitorul a ţinut să scoată în evidenţă însemnătatea patronării de către C.C.A. a şcolii, frumoasele perspective ce vor fi deschise elevilor pe plan cultural şi sportiv.

In continuarea festivităţii a vorbit maestra emerită a sportului Iolanda Balaş. Ea şi-a exprimat convingerea că între C.C.A. şi şcoală va exista o strînsă colaborare. Rodul acestei colaborări vor fi rezultatele frumoase pe care elevii le vor obţine la învăţătură, sport şi în activitatea lor cultural-artistică. Aplauzele care au însoţit deseori cuvintele Iolandei Balaş au arătat că elevii şcolii au înţeles mesajul adresat lor, că se vor strădui să înveţe cît mai mult din experienţa sportivilor fruntaşi ai C.C.A., că le vor urma exemplul.

In numele cadrelor didactice ale şcolii, prof. C. Ciuchindel şi-a luat angajamentul că profesorii din această instituţie de învăţămînt vor acorda elevilor tot sprijinul lor pentru succesul acestei frumoase acţiuni de patronaj.

Festivitatea s-a încheiat cu o reuşită demonstraţie sportivă în cadrul căreia au evoluat boxeri, halterofili, scrimeri şi gimnaşti.

La uzinele „Mao Ţze-dun" se extinde gimnastica în producţie

La uzinele „Mao Ţze-dun" din Bucureşti, gimnastica în producţie a fost introdusă acum un an de zile. Ea s-a bucurat, chiar din primele zile, de un real succes în rîndurile muncitorilor şi tehnicienilor. Zilele acestea pauza de gimnastică a început să fie practicată şi de funcţionarii şi tehnicienii Sectorului tehnic, ai Serviciului lansare, cît şi de cei de la Proiectări.

Nicolae D. Nicolae — coresp.

La „Porţelanul" Cluj

Gimnastica în producţie se practică zilnic

Muncitorii şi muncitoarele întreprinderii „Porţelanul" din Cluj nu practică gimnastica în producţie de mult timp. In schimb, această activitate a fost îndrăgită chiar din primele zile. In prezent pauza de gimnastică este practicată în secţiile: Decorat, Ambalaj, Sortare, Glazurare, Presare, Magazia de produse finite, Laborator şi pavilionul tehnico-administrativ. Numărul celor ce practică gimnastica în producţie, la această întreprindere, trece de 500.

Lucian Sîmboan — coresp.

Dragoste neţărmurită faţă de om

... 21 aprilie 1961. O zi obişnuită de lucru. Colectivul Centrului de Transfuzie Cîmpulung Muscel îşi începuse activitatea. Totul decurgea normal. Dar, deodată, liniştea este întreruptă de soneria telefonului. De la celălalt capăt al firului se auzi vocea îngrijorată a medicului de la Spitalul de Adulţi.

— In frigiderul spitalului nu avem în prezent decît 4 flacoane cu sînge din grupa O.I. Şi ne trebuie urgent, foarte urgent, 3 litri de sînge pentru a salva viaţa unui pacient. Intr-o clipă, întregul colectiv al staţiei de recoltare şi conservare a sîngelui s-a răspîndit în toate cartierele oraşului, pentru a procura sîngele necesar salvării celui suferind. S-a făcut apel la donatorii de rezervă din grupa O.I., ca şi la alţi cetăţeni.

... Pe uşa centrului de transfuzie îşi făcu apariţia primul donator, care avea să contribuie la strîngerea cantităţii necesare. Era sportivul Ion Ştefan, muncitor la Uzinele I.M.S. din localitate. Prima cantitate de sînge a fost expediată la timp...

Frumoasă faptă ! Şi astfel de exemple se întîlnesc nenumărate la sportivii şi tineretul patriei noastre, crescuţi şi educaţi în spiritul dragostei faţă de om.

VIOREL POPESCU
asistent medical la S.R.C.S.
C. Lung Muscel

Un, doi, trei! Un, doi, trei! Comenzile date de către instructorul voluntar cu gimnastica în producţie sînt executate cu multă plăcere de către salariaţii întreprinderii „Armătura" din Capitală. Ei se reîntorc la locul de muncă bine dispuşi, voioşi.

Foto: P. Romoşan